

Barceloní amb 22 anys d'ofici, Emilio Zegrí Boada és un advocat que es dedica exclusivament al dret penal. Malgrat haver començat els estudis poc convençut de la seva vocació, va trobar en el dret un camp que li permetia satisfer unes inquietuds humanistes: **"Quan vaig descobrir que hi havia una especialitat que tractava de la llibertat de les persones, m'hi vaig encaminar sense pensar-m'ho dues vegades."**

Enamorat del teatre, i havent realitzat dos cursos d'art dramàtic, va ser un dels fundadors de Comediants: **"Al Grup d'Estudis Teatral d'Horta vaig tenir companys com Joan Font, Fermí Reixac o Imma Colomer, i amb tots ells vam emprendre una aventura de la qual guardo un record magnífic."** Des de l'experiència que li donen els anys, a més, assegura: **"La veritat és que penso que tota la gent jove hauria de decidir-se en un moment determinat a sortir del seu sector social, del seu món, per integrar-se en un altre i conèixer-lo a fons."** A la seva passió pel teatre cal afegir-hi també, la filologia: **"Vaig fer-ne quatre cursos, concretament de la branca d'hispaniques, i suposo que això també m'ha servit en la meua carrera posterior. La llengua i la literatura són parentes del dret, perquè el vehicle d'expressió d'un advocat és sempre la paraula, ja sigui parlada o escrita."**

Professor d'oratoría a l'Escola de pràctica jurídica de Barcelona, considera que aquesta és una de les grans mancances de l'advocacia: **"Hi havia hagut càtedra d'oratoría a la Universitat de Salamanca durant la República, però després de la guerra no n'hi ha tornat a haver mai més a cap facultat de l'Estat, cosa que és una verdadera llàstima."** I és que ser un bon orador és una de les necessitats bàsiques d'un penalista: **"Persuadir el tribunal o el jurat a través de la paraula no és enredar, és fer ús d'una mena de màgia blanca per aconseguir un resultat satisfactori."** D'altra banda, afegeix: **"És fonamental captar l'atenció del tribunal, però també és important que els bons advocats tinguin un cert punt d'ingenuïtat, perquè si no estàs convençut que el judici oral és molt important, no aconseguixes res."** Hi ha qui diu que el jutge entra a la sala amb la sentència ja definida, però això no és del tot cert segons ens comenta el nostre personatge: **"Penso que no és així, i que si ho fos, de totes maneres, tindries la possibilitat de fer-la trontollar."**

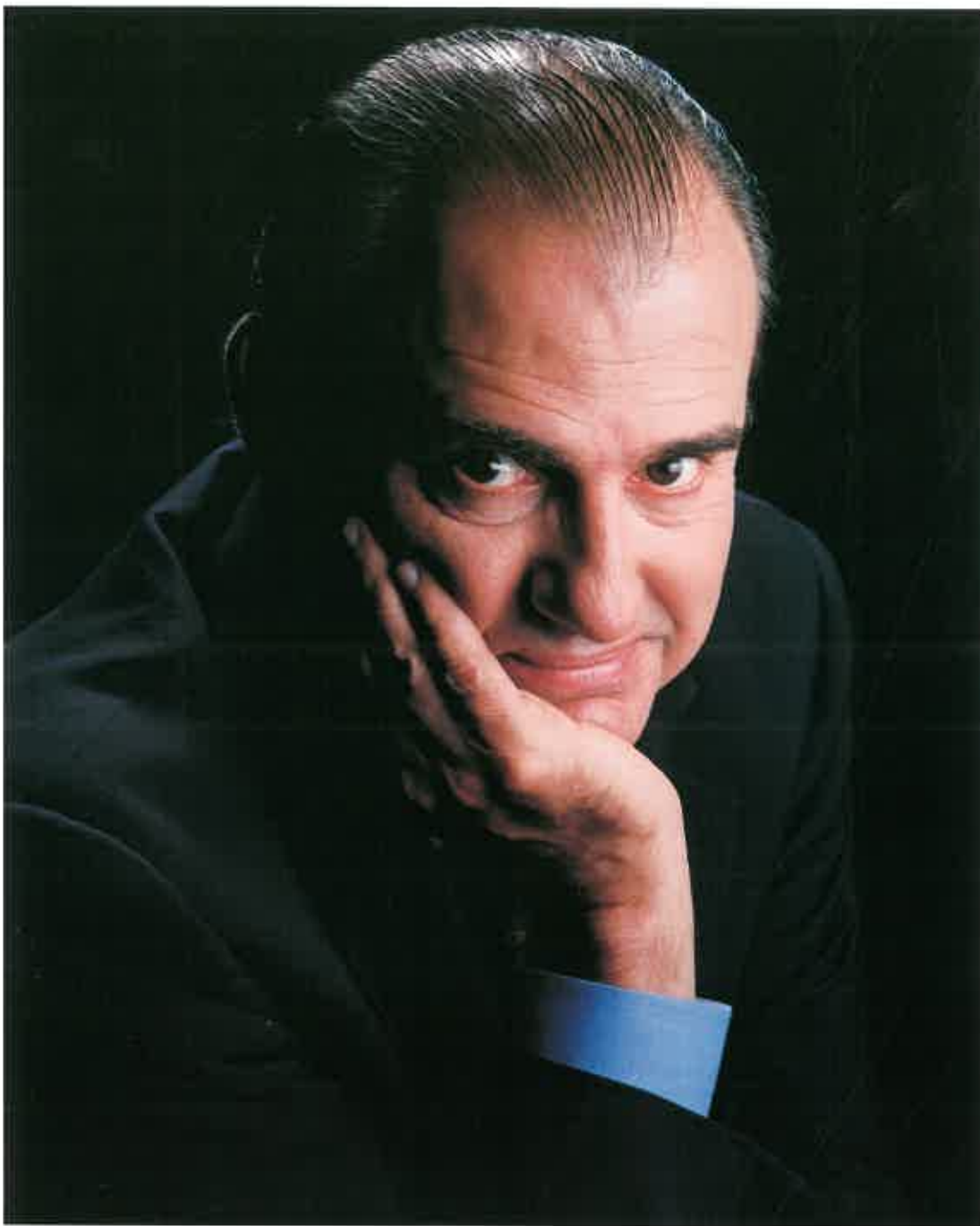
Dedicar-se exclusivament al dret penal comporta una determinada visió de les coses: **"Els penalistes tractem sempre la persona en un moment límit de la seva vida. La gent que nosaltres veiem i que ens demana que la defensem s'està jugant la llibertat. Habitualment és gent arraconada per la societat, i suposo que tot això ens ajuda a mirar la vida des d'un prisma una mica insòlit segons el punt de vista dels altres."** Veure la presó com una realitat ocasionalment de molta tensió: **"Els ciutadans viuen normalment sense tenir consciència que existeixen les institucions penitenciàries i que hi ha molta gent tancada allí. Per a ells és un món totalment estrany, només s'adonen del que pot suposar un període de presó quan el pare, el germà o ells mateixos estan acusats per un delicte que els hi pot portar."** Tanimeteix, la pressió màxima per a un ad-

vocat no és aquesta, sinó la de saber que l'endemà té un judici: **"Aquest acte en si és el que culmina tot un procés, és el moment en què has de conèixer perfectament l'assumpte, tenir-lo ben estudiat, amb una bona estratègia, saber fer un paper molt millor que el que faci el fiscal, i tenir molt clar que tot això ho has de fer davant d'un client que estarà assegut en una banqueteta i que haurà posat la seva llibertat a les teves mans."** I conclou: **"I aquest acte, que és dramàtic en tots els sentits de la paraula, és molt important."**

Aquesta mena de joc contra l'Estat no sempre acaba amb la partida guanyada per l'advocat, i ens preguntem com se sent aleshores: **"Normalment, els professionals sabem si estem defensant una causa justa o no. De vegades, ens adonem que els tribunals no entenen el que pretenem i ens sentim decebuts, però també molt sovint en llegir la sentència ens adonem que el sistema ha funcionat, que hi havia les mateixes oportunitats per a l'acusació que per a la defensa i que aquella sentència, en teoria justa i ferma, està regida per unes lleis emanades del Parlament elegit pel poble, i que s'han aplicat tal com calia."** I continua: **"D'errors n'hi ha, sens dubte, però potser solen ser els casos que esdevenen més populars, els que la gent coneix pels mitjans de comunicació."** La premsa és un element més en molts dels processos que surten a la llum pública, i un advocat hi ha de comptar: **"La pressió en aquests casos és important, però he participat en alguns assumptes d'aquest tipus i no m'hi he sentit mai incòmode."** I segueix: **"El que passa és que a vegades defenses un personatge que està infamat per la societat i aleshores estàs tan sol com ell. No obstant això, el que s'ha de recordar és el sentit social de la professió: fins i tot la persona més marginada del món té dret al millor advocat."** Un tema que el molesta, en canvi, és el dels jutges estrella: **"No em sembla bé dictar resolucions no pensant en si s'ha fet justícia o no, sinó en quin serà l'aplaudiment del públic."**

El futur d'un despatx dedicat al dret penal no sembla passar per la filosofia dels grans bufets dedicats a altres branques de l'advocacia: **"El client vol que siguis tu el que portis el seu cas i no que el deleguis a tercers. És un dret molt més artesà des del meu punt de vista."** La seva oficina està formada per dos socis més, Javier Selva i Mª Eugènia de Olivar, i per dos lletrats joves, Eduard Ráfales i Blanca de Olivar. Gran admirador de Valenciano, dels lletrats Pérez Vitoria i Pintó, a l'hora de definir-nos el procés, l'Emilio opta per la metàfora del joc: **"És un joc desproveït de sentit lúdic que la societat ha establert per fer possible la normativa que serveix als jugadors per jugar-hi. La justícia, d'altra banda, entesa en el sentit d'administració, és la culminació d'aquest joc imperfecte, que té per objectiu esbrinar com va succeir un fet."**

Amb l'única ambició que els seus quatre fills siguin tan feliços com els sigui possible, aquest barceloní ha treballat sempre amb il·lusió i amb una filosofia de la vida que l'ha fet estimar cadascun dels seus actes i que ens ha sabut transmetre molt bé a través de les seves sàvies paraules.

**“La llengua i la literatura
són parentes del dret,
perquè el vehicle
d’expressió d’un advocat
és sempre la paraula, ja
sigui parlada o escrita”**

Emilio Zegrí - Barcelona (Barcelonès)